

Vízügyi tárgyalás

A magyar—csehszlovák közös vízügyi műszaki bizottság június 4—15. között tartotta Budapesten ez évi rendszeres ülését. Megtárgyalták többek között a Duna, a Tisza és a határvizek közös érdekű szabályozásának, az ezzel összefüggő árvízvédelmi együttműködés bővítésének kérdéseit és meghatározták az Ipoly szabályozásának további ütemét.

Tizenhatezer vagonnal több a gabonarakartér

Hétfőn a Gabona Tröszt sajtótájékoztatóján Rékai Gábor vezérigazgató bejelentette, hogy idén a rendkívüli időjárás következtében várhatóan 10—14 nappal előbb kezdődik a felvásárlási csúcsezon, egyelőre nem lehet pontosan felmérni, hogy mekkora lesz a termés, mert az aratást közvetlenül megelőző időszak még változhat a terméskiállításokon.

A Gabona Tröszt minden lehetséges módon igyekezett meggyorsítani a felvásárlást. Az átvevőhelyek számát 350-ről 420-ra növelték, amit a gyakorlatban azt jelenti, hogy óránként 500 helyett 610—620 vagonnyi gabonát vesznek majd át országosan. Tizenkét óra alatt tehát 7200 vagon gabona kerül a központokba, ahol a tavalyi 72 százalékos aránnyal szemben már a teljes mennyiségnek több mint 90 százalékát nagyüzemi módszerekkel veszik át. A Tröszt vállalatai 25 új hidmérleget szereztek be, és a kirendeltségeket korszerű minőségvizsgálókészülékekkel látták el. Gondoltak a szárító kapacitás növelésére is, ha az esetleges esőzések miatt nedvesen érkezne be a gabona, a tavalyinál naponta 500 vagonnal többet tudnak megszáritani az új berendezésekkel. 1967-hez képest 16 000 vagonnal nagyobb raktártér áll rendelkezésre, ebből 12—13 ezer vagonnyi a szin, a többi pedig modern siló, amely már hosszabb idejű tárolásra alkalmas.

A vezérigazgató elmondotta még, hogy a szerződés-kötések eredményességét elősegítette a megemelt felvásárlási ár, ami a búzánál a tavalyi 267 forinttal szemben 295 forint, a rozsnál pedig 245 forint helyett 267 forint.

karcú ciprusok bökődik az eget, teljes pompában nyílik a leánder, elegáns pálmák sütkéreznek egy-egy kiugróban, egymást váltják a fűfák és a kaktuszbokrok, mindenütt dícsékszik virágával a hortenzia.

Ez hát a nyaralók paradicsoma. De vajon lesz-e itt hol lehajtani a fejünket? Különösen a városka középpontjában indokolt az efféle aggodalom, mert itt úgy nyüzsgő a nép, mint bolyban a hangya. A buszok, a taxik, a magánautók és az ingajáratú öreg villamos szakadatlanul ontják az embereket, hogy aztán folyamatosan elnyelje ezt a sokadalmat a falal körülvett, tengervízben mosakodó óváros. Helybeliek? Más vidékről idereglett jugoszlávok? Külföldiek?

A helyi turisztikai hivatalban kapunk érdekes válaszokat. Nyolcvannyolc étteremben és 181 maszk vendéglőben 20 ezer 406 ülőhely áll az ide zárandóklók rendelkezésére. A szállodákban 6 ezer 120, a fizető vendégszolgálatban 10 ezer, az üzemi nyaralókban 4 ezer 075, a kempingekben 11 ezer, összesen tehát több mint 31 ezer fekvőhelyről gondoskodtak az itteni idegenforgalmi hivatalok. S az árak? Ki-ki megtalálhatja a zsebének megfelelő szállást. Persze a Hotel Imperialban csak azoknak az autócirkáló uraknak érdemes kopogtatniuk, akik nem szokták számolni a pénzüket. Ellenben igen csinos és tiszta kis szobát ajánlanak a „benszülöttnek” — főleg idény elején — 15—17 új dinárért naponta. Még a harmadrendű szállodában is ennek a kétszeresét kéri el. Kosztolni is lehet olcsóbban és drágábban. Önkiszolgáló étkezőben öt új dinárért már adnak egy

Perdöntő a minőség

Verseny a szocialista üzem címért

A Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat központi gyárának cernázó üzemében szép hagyományai vannak a versenymozgalomnak. A dolgozók — az egymást váltó három műszak — már megszerezték a szocialista címet, s nemrég a **Kommunisták Magyarországi Pártja 50. évfordulójának tiszteletére**

versenyt indítottak a szocialista üzem cím elnyeréséért is. Az új verseny tartalmával és követelményeivel felülmúlja az előzőket. A cernázó üzem — amelyen a későbbi gyártmányok sorsa múlik — nagy segítséget nyújt a szövődének. Az üzemréz kollektívája igen **szigorú követelményeket**

állított maga elé, 21 pontba foglalta új vállalását. Figyelmet érdemel, hogy az üzemréz ezer méterenként 2 százalékkal csökkenti a cerna önköltségét. A termelés-növekedést pedig a termelés nagyarányú, 73 százalékos növelésével oldja meg. Fokozottabban ellenőrzik a technológiai előírások betartását és takarékoskodnak az alapanyaggal. A nemrég született felajánlásba foglalták, hogy az üzemi hulladékot az előíránnyal is jobban mérséklék. Az újszerű gyárban nagy gondot okoz a munkaerőhiány, rendkívül fontos, hogy az új dol-

gozók aránylag rövid idő alatt beletanuljanak munkaköreikbe, megszeressék új munkahelyüket. A **cernázó üzemréz munkásai**

ebben is segítenek: vállalkoztak arra, hogy új dolgozó társaikat támogatják, patronálják.

A megrendelők fokozott igényekkel lépnek fel a gyárral szemben; a minőség javítása különleges feladata lett. A cernázó üzem éppen ezért választotta egyik fő felajánlásának, hogy a lehetőségek szerint mindent elkövet a selejt csökkentéséért,

a jobb minőségű termékek készítéséért.

Ennek érdekében a harmadik negyedévben új minőségi bérezési rendszert vezetnek be kísérletképpen. A dolgozók hibájából származó minőségi kifogásokat hibapontokkal tartják számon — s ezt a dolgozók kereseténél is figyelembe veszik.

Irigység szorítója

Ez a cím erősen ható társadalmi vonás létezését jelzi. A közönséges irigység ugyan nem magyar specialitás, de bővelkedünk vele. Megfigyelhető, ha valaki, akit ismerünk, többet keres valamivel mint mi, ezt nehezen tudjuk elviselni. Hajlamosak vagyunk olyan legendákat költeni emberekről, amit a jóhiszemű, tájékozatlan szomszéd tőlünk elhisz: „a barátom mondta, az csak tudja” — alapon. Innen ered, hogy egy-egy orvos köré valóságos dáriusi kincsesek fonódnak, vagy egy ügyvéd klienturáját kiterjesztik a fél megye lakosságára, ezzel adva nyomatékot annak, hogy „annyi” a pénze, nem is lehet megszámolni.

Közben egyetemi tanárral beszélgetünk, akinek 4600 forint havi fizetése van, 25 évi szolgálat után, egy fillérrel sem több, mert nincs páciense, kliense, könyvet sem ír stb. Szakrendelői főorvos mondja, hogy havi 3300 forint a maximális jövedelme, s ott nem adnak honoráriumot sem a járóbetegek. Tanárházaspár panaszkodik, hogy az asszony egy évig táppénzen volt és emiatt teljesen „leégett”, vagyis eladósodtak a gyerekek eltartása miatt.

Ezeket az ismert, tömegméretű kereseteket senki sem tartja számon, mert természetesen beleilleszkednek az általánosba. De ha valaki valóságos munkával valahogyan többet keres... akkor ezen közzöri a nyelvét sok-sok ember. Mi ennek a magyarázata? Naivitás arra várnai, hogy prédikációktól oldódják az anyagi jövedelmek különbözőségéből sarjadó irigység. Ez az anyagi javak adott, mai állapotában gyökerező folyamat, amelyben nincsenek legendásan kiugró jövedelmek, csak egészen kis számú embernél (embercsoportnál), és nincsenek megszegyenítően alacsony jövedelmek, amely mellett az egyszerű létfenntartás sincs biztosítva.

Az irigység abból is ered, hogy mindenkinek van egy egészséges törekvése, miszerint többet akar keresni. A baj csak az, hogy ezt gyakran elvonatkoztatják a valóságos lehetőségektől. S nem kevésbé baj, hogy a valóságos teljesítményektől és munkától is. Az az orvos például, aki morális határokat túllépve, állami teendőit elhanyagolva, vagy helyzetével visszaélve jut nagy jövedelemhez, nem irigylésre méltó, hanem megbüntetésre. A társadalom erkölcsi büntetésére. Viszont az az ember, aki fizikai, vagy szellemi munkájával többet és hasznosabbat nyújt a társadalom számára, szükségképpen többet is kell hogy kapjon. Tehát a tiszta eszközkel, becsületes munkával megszerzett jövedelem miatt senkinek sem szabad szégyenkeznie.

Az irigység veszedelmes tünet, mert mi történik akkor, ha az átlagbér feloldást nyer, s az üzemben a tényleges munka alapján a havi keresetekben nagyobb mértékű eltérések következnek be. Ez a társadalmi járvány olyan fokra léphet elő, hogy a hatásától való félelem megbénítja az anyagi ösztönzés helyes alkalmazását. S ott, ahol ez bekövetkezik, a termelés fejlesztése helyett pangás áll be, a keresetek pangása is, és fellép egy közömbösség, amely úgy nyer megfogalmazást, hogy „nem érdemes többet dolgozni, csak amennyit a többi”. Vagyis: azért sem érdemes többet dolgozni, mert ki van téve az egyéni intrikának, irigykedő piskálódásnak, ahelyett, hogy megbecsülnék munkáját.

Más természetű jelenség az, hogy különböző ügyeskedők megpróbálják a „konjunktúrát”, a mai viszonyokat ügyesen kihasználni és effektív munka nélkül magasabb jövedelmet szerezni. Ezeknek nincsen semmi közük azokhoz, akik üzemekben, termelőszövetkezetekben, közhivatalokban, egészségügyi intézményekben dolgoznak. De itt sem általános tendenciáról van szó, csak egyedi esetekről. Ezeknél azonban szintén nem az irigység hoz megoldást abban, hogy normalizáltabb kereseti viszonyok alakuljanak ki, hanem a törvényes rendeletek, az adózás, s egyéb igazgatási intézkedések.

Pillanatnyilag azonban az irigység az, amely erőteljesebben hat, s gátolja a másik embert abban, hogy több, jobb munkájával magasabb jövedelemhez és magasabb megbecsüléshez is jusson. Azokon a munkahelyeken, ahol az irigység közszellemmé válik, előbb-utóbb csorbát szenved az anyagi ösztönzés munka szerinti megkülönböztetésre mutató alkalmazása. Ezt pedig nem lehet természetesnek elfogadni sehohsem.

A. G.

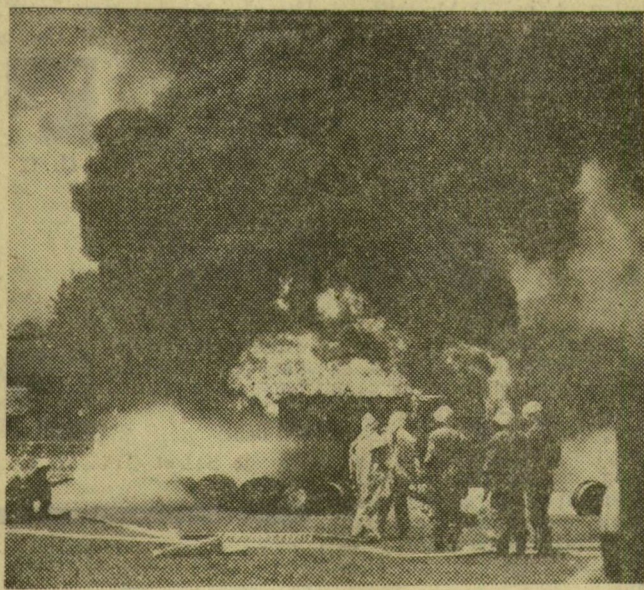
Érik a Mayflower

Gyors ütemben érik a kárikulai forróságban a legkorábbi ősziarack, a Mayflower. A múlt héten kezdődött meg a szedés, s vasárnap már az első nagyobb mennyiséget, 500 mázsát vették át a szatymazi és a szegedi tranzit telepi. A szegedi járás

homokvidékének kedvelt gyümölcsét egyelőre bel-földre szállítják, főleg ipari településekre. Budapestre, Miskolcra, Tatabányára, Salgótarjánba, Győrbe, Debrecenbe és Kaposvárra jutott el a vasárnapi szedésű termés. Még e hét végén valószínűleg megkezdődik az export is. A felvásárló telepeken a legtöbb munkát mindig az ősziarack szezon adja. Külföldre ugyanis tetszetős „tálalásban” továbbítják a hamvas gyümölcsöt. Selylempapírba csomagolva teszik rekeszekbe, s hűtővagonokban, illetve kamionokban történik a szállítás.

Az idei természettel elégedettek a szakemberek s a téli fagyárak okozta veszteséget száz százalékosan pótolják az idén termőre forduló fiatal telepítések.

Lángok Önkéntes tűzoltók megyei versenye

Mák Aladár felvétele

Haboltós fecskendőkkel az olajtűz ellen

tegoriában mutatták be tudásukat, rátermettségüket a csapatok, amelyek közül első helyezést ért el és majd az augusztusban megrendezésre kerülő országúti versenyen is részt vesz: Zsombó három csapata, továbbá a kiskundorozsmai, a puztaszeri, a tá-

péi, a szegedi Felszabadulás Tsz, a textilművek, a Rostkikészítő Vállalat szegedi telepe, a József Attila Tudományegyetem, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat szegedi és újszegedi gyárának valamint a szegedi Április 4 Cipész Ktsz-nek a csapata.

A versenyszámok után a tűzrendészet megyei állományának bemutató gyakorlatára került sor. A több ezer főnyi közönség izgalommal nézte a különféle mentési módokat, az őnmentést, a mások mentését, a magáról ponyvába ugrást, a különféle ügyességi számokat. Végül „elő” olajtűzét oltottak el porral és haboltóval.

A nyertes csapatoknak a díjakat, jutalmakat Török László nyújtotta át, majd a versenyben szereplők közös ebédet vettek részt.

Kilátás külföldre

Az épülő pécsi tv-torony szombatban elérte a 70 méteres magasságot és a jövő héten itt kezdik a torony kiszélesítését. Ugyanígy ezen a szinten alakítják ki azt a 25 méter átmérőjű toronypresztőt, amely az ország egyik legérdekesebb idegenforgalmi látványossága lesz. Erkélyéről az egész Dél-Dunán-

KEDD, 1968. JÚNIUS 18.

DEL-MAGYARORSZAG 3